

13. § 45. Žalobce, proti němuž byla exekuce mylně provedena a jenž, nepodniknuv žádných mimosoudních krokův, ihned se žalobou vystoupí, nemá nároku na náhradu nákladů, nýbrž jest povinen tyto nahraditi žalovanému, uznal-li tento ihned jeho vlastnictví (4. září 1907, č. 11.371; N. Z. 1908; 309).

14. § 73. Právo, žádati zástupce chudých, pozbývá se opožděným podáním návrhu. Návrh tento nemůže býti důvodem pro odročení líčení; nedostaví-li se k němu strana, žádavší za zástupce chudých, jest ospravedlněn návrh na vydání rozsudku pro zmeškání (3. pros. 1907, č. 15.207; N. Z. 1908; 295).

15. § 86., 199., 514. Proti zamítnutí návrhu strany na uložení pořádkové pokuty odpůrci jest rekurs nepřipustný. Rovněž nepřipustný jest rekurs proti usnesení soudu rekursního, jímž pokuta ta snížena (29. říj. 1907, č. 13.556 a 13.557; off. 1119).

16. § 109. Odepře-li adresát přijetí soudního dopisu, na němž neoprávněně vážne poštovní porto, má poštovní zřízenec dle druhé alternativy § 109. c. s. ř. se zachovati, t. j. dopis u poštovního úřadu složit (10. čna. 1908, R II. 470—8; J. Bl. 1908; 588).

17. § 142. Povinnost k náhradě nákladů, jež dle § 142. c. s. ř. stíhá stranu, která k odročení roku dala podnět, není podmíněna zaviněním této strany (1. říj. 1907, č. 12.727; off. 1111).

18. § 228. Určovací žaloba jest nepřipustna, může-li býti žádáno hned plnění (5. ún. 1907, č. 1023; P. 1908; 747).

19. § 406. Tento § neobsahuje zásadního pravidla, že spornou věc posuzovati dlužno dle stavu v době rozsudku (15. čce. 1908, R I. 458—8; J. Bl. 1908; 597).

20. § 411. Soudní smír nerovná se právoplatnému soudnímu rozhodnutí a neopravňuje proto námitku rei judicatae (24. čna. 1908; R III. 164—8; J. Bl. 1908; 574).

21. § 412. Zásada bezprostřednosti jest porušena, přečtou-li se pouze při novém líčení, před změněným senátem konaném, výpovědi svědecké, v podstatných bodech se rozcházející (22. říj. 1907, č. 13.241; off. 1121).

22. § 419. Oprava početní chyby budiž předsevzata vždy, a to i po pravomoci dotyčného mylného usnesení (16. dub. 1907, č. 5141; G. H. 1908—9; 135).

D. Z řízení nesporného, knihovního a konkursního.

1. § 23., 79., 137. **nesp.** Tuzemský soud, jenž projednání pozůstalosti po cizinci přenechal příslušnému soudu cizozemskému, není příslušným k rozhodnutí o žádosti za separaci jmění dle §. 812. obč. zák. (22. květ. 1907, č. 6807; N. Z. 1908; 398).

2. § 15. **kn. zák.** Solidární závazek, zjištěný hypotekárně na podílech solidárních dlužníků, sluší posuzovati analogicky dle pravidel o hypotékách simultanních (18. čna. 1907, č. 8058; P. 1908; 863).

3. § 43. **konk. ř.** Při předlužené pozůstalosti osoby vojenské nepoživá nárok vojenského aeráru na náhradu nákladův ošetrovacích předností před útratami nemoce a pohřbu zůstavitele (21. led. 1908. R I. 13—8; N. Z. 1908; 296).

4. § 64. Pro uprchlého úpadce zřizuje se opatrovník jen pro rok dle §. 64. **konk. ř.**, ale nikoliv pro další úpadkové řízení (18. čna. 1907, č. 8072; N. Z. 1908; 288).

5. § 66. Zrušení konkursu není na závadu, že úpadce nepojistil úroky z prodlení z pohledávky eráru na poplatcích obnosem, jakého dosáhnou v době skutečného placení; stačí, jsou-li pojištěny ty, jež jsou tu v době zrušení úpadku (16. pros. 1908. R II. 993—8; J. Bl. 1909; 24).

II. Ve věcech trestních.

E. Z trestního práva hmotného.

1. § 2. **tr. zák.** Homosexuální náchylnost, pokud není podružným zjevem povšechné poruchy duševní, nelze pokládati ani za »zbavení užívání rozumu« ve smyslu § 2. lit. *a* tr. z., ani za »střídavé pomatení smyslů« ve sm. § 2. lit. *b* tr. z.; ona není ani neodolatelným donucením, ukájí-li se pud pohlavní proti přirozenosti (§ 129. I. b tr. z.) (15. června 1908, Kr. I. 134/8; off. 3.474.). — Pomatením smyslů (§ 2. lit. *b* tr. z.) rozumí zákon časově vystupující poruchu a stavení celého duševního života, celého intelektu určité osoby, nikoliv však pouhý částečný defekt, který snad jen v životě pohlavním se jeví (homosexualita) (13. července 1908, Kr. I. 113/8; off. 3.458).

2. § 5. Pomáhání činí pomocníka zodpovědným jen potud, pokud napomáhá činnosti hlavního pachatele *dolo sně*; kulpósní umožnění výsledku dále jdoucího, jehož pomocník nechtěl, nelze mu přičítati (27. června 1908, Kr. II. 70/8; off. 3.462).

3. § 8. Bezvýsledně podniknuté činnosti k provedení jednoho a téhož zločinného předsevzetí nebudtež přičítány pachateli zvlášť jako trestný pokus, podařilo-li se mu konečně čin vykonati a byl-li proto uznán vinným zločinem dokonaným (2. května 1908, Kr. V. 158/8; off. 3.455).

4. § 68. Zřizenci elektrické dráhy pouliční požívají ochrany § 68. tr. z., nejen při výkonu služby ve voze elektrickém samém, nýbrž i mimo tento, pokud vykonávají policejní funkci ve smyslu § 102. *doprav. řádu želez.* (18. února 1907, č. 18.784; J. Bl. 1908; 600.).

Při správě obecního jmění požívají úřední orgány obecní ochrany § 68. tr. z. (3. července 1908, Kr. IX. 91/8; off. 3.469.).

5. § 83. Subjektem zločinu dle § 83. tr. z. (rušení domovního míru) může býti též domácí osoba pána domu, jakmile ji tento